

Tenk deg at hver eneste celle i ditt indre sanser og bedømmer de samarbeider gjerne med noen, ikke med andre, for hver celle har reseptorer. Og de reagerer på hverandre.

Sli kan en celle tenke og reagere på omgivelsene:

Jeg vil samarbeide med den cellen og disse cellene for jeg kjenner dem fra før, men ikke de der borte. De ser krigerske ut, men de her er glade og her flyter jeg gjerne med gjennom tidens strøm. For de seg friske og glade ut, de andre er u-friske, spør du meg... For hver celle har reseptorer, de strekker seg ut mot hverandre og sender og mottar beskjeer. De simpelthen kommuniserer, som om de har følelser". □

Sansene kommer som gave med kroppen. På et gitt tidspunkt i utviklingen vekkes sansenes funksjoner. De første sansningene avgjør hva som er godt og hva som ikke er godt. De danner grunnlaget både for personlige følelser og for moral. Tenk at hver celle deltar □

De første sansningene er rene, uten tilleggsbetydninger. De er hva de er, rene inntrykk av verden slik som en barnesjel kan oppleve dem. Men i løpet av livet glemmer de fleste de rene sansningene. Gjennom det forsvinner også den umiddelbare kontakten med den sansedøren som kan ta den enkelte hjem.

For de rene sansningene er døren til Selvet eller den store ånd. Gjennom denne døren kan man nå den målestokken og v erdiskalaen som livet måles og veies på.

En voksen persons sansninger influeres av en lang rekke faktorer og tilleggsbetydninger, som finnes i sanselagret. Om man mister kontakten med de rene sansningene, kommer følelseskaoset snikende.

Hva er følelser? Det som vanligvis kalles følelser er svært enkelt. Følelser er det som avgjør hva vi liker og har sympati for og hva vi ikke liker og har aversjon mot.

Følelsesfunksjonen vurderer og bedømmer situasjonene man kommer inn i .

Om man når frem til de første sansningene, da kommer naturlig enkelhet og oversiktighet tilbake som et landskap når tåken blåser bort.

Hva så med karma? Karma er som frø fra fortiden, frøene kan næres eller neglisjeres. Om de spirer kan de lukes vekk. Man får som man sår□

Gjennom følelsesfunksjonen i alle legges grunnlag for en felles moral. Tenkningen kan bidra til å skape felles etikk. Om man så legger til den rene sansning, oppstår intuisjon□ Ut av det oppstår en sammenheng der den enkelte kan finne sin plass og verdier som et samfunn kan tuftes på.

Om Gud blir for langt vekk, om Den store ånd blir utydelig , fjern og helt upersonlig, helt utenom rekkevidde, kan det føre til at det enkelte mennesket mister det grepet man trenger å ha på verden og ta på seg selv..

Ailo Gaup